

Μαξίμιον, συγίκενε.

Ηπ. Χρ. 3, 180

Συνγρόσοφοι

Διονύσιοι

Ἐν τῇ ἀναδικασομένῃ ὑπὸ τοῦ Σάρρου ἐν τοῦ
ἡγερωτικῷ χρόνῳ

« Αποστασία Διονυσίου »

Κατὰ τὸ 1611 ἔτος ἦν ὁ Τρίμυς Διονύσιος,
ἄνθρωπος εὐτροχότος καὶ γενναιομαΐνης, ὅστις διὰ
τοιαῦτα αἰσχρολόγος καὶ ἀλώπη ἔρχαι καὶ ἀπὸ τοῦ φρο-
νοῦ ἐξώσθη καὶ ἔμεινε ἡ Τρίμυς ὑπὸ τῶν τοῦ
Λαρίσσης ἐπίστυψιν διὰ φόβον τῶν Τούρκων

ἔην τὸ 1709 ἔτος, ὅτε ἤλθεν ἀρχιερεὺς εἰς αὐτὴν
 ὁ Κωνσταντῖνος, ἀνδρωτὴς ἐκέρστης καὶ σαφής.
 Ὁ δὲ μακεδονιστής, ὁ τοῦ αὐτοῦ ἐπασχέματος
 ἀνείξις, γυμνὸς μετ' ἀσχύνῃ πορρῇ καὶ πόθῳ
 ἵκνισεν πρὸς τὰ μέγα τῆς Πλαγίας μαζεύειν.